

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Krejsové a soudkyň JUDr. Aleny Fintové a JUDr. Ireny Paterové ve věci žalobce: **MAN Truck & Bus Czech Republic s.r.o.**, IČ 46965904 se sídlem Obchodní 120, 251 70 Praha-východ, zast. Mgr. Vilémem Holubcem, advokátem se sídlem Londýnská 730/59, 120 00 Praha 2 proti žalovanému: **MARO Kralovice s.r.o.**, IČ 45357595, se sídlem Kralovice 488, 331 41 Kralovice, zast. Mgr. Robertem Kaše, advokátem se sídlem Pražská 43, Plzeň, o částku 79.588,- Kč s příslušenstvím, o odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 6.5.2014, č. j. 8 C 408/2013-36,

takto:

Rozsudek soudu I. stupně se z r u š u j e a věc se v r a c í tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění

Napadeným rozhodnutím soud I. stupně zamítl žalobu o zaplacení Kč 79.588,- s přísl. (výrok I.) a uložil žalobci povinnost zaplatit žalovanému náklady řízení Kč 16.698,- do tří dnů od právní moci rozhodnutí k rukám zástupce žalovaného (výrok II.) V odůvodnění odkázal na žalobní tvrzení o tom, že mezi žalobcem, jako prodávajícím, a V██████████ Č██████████, podnikatelkou, bytem ██████████, ██████████, IČ ██████████, jako kupující, byla dne 15.3.2007 uzavřena kupní smlouva č. 703-MNC080, s předmětem koupě – vozidlem MAN 8.180 4x2 BB a dvouosým přívěsem TKMM3735071MR4663, jehož výrobcem byla žalovaná společnost. Předmětný přívěs byl předmětem kupní smlouvy uzavřené mezi žalobcem a žalovaným. Dne 19.11.2007 došlo při jízdě přívěsem s nákladem v SRN na dálnici, k ulomení korpusu oje přívěsu. V důsledku této skutečnosti se jízdni souprava stala nepojízdnou. Vůz byl odtahen do servisu v Německu. Řidič podnikatelky musel zaplatit peněžitou pokutu, náklady na odtah a poplatek za stání přívěsu v servisu. Podnikatelce vznikla škoda ve výši 43.895,- Kč. Žalovaný zajistil v listopadu 2007 opravu přívěsu v Německu v rámci nadstandardních vztahů s žalobcem. Reklamace přívěsu se stala mezi žalobcem a žalovaným a podnikatelkou V██████████ Č██████████ spornou a její oprávněnost byla prokazována v řízení o zaplacení uvedené částky u Okresního soudu Praha-východ pod sp. zn. 11 C 62/2008. V tomto řízení došlo k vydání rozsudku dne 8.11.2011, který nabyl právní moci dne 10.2.2012. Žalobci bylo uloženo zaplatit žalované V██████████ Č██████████ částku 43.895,- Kč se zákonným úrokem z prodlení od 16.7.2008 do zaplacení a náhrada nákladů řízení 22.364,- Kč. Na základě tohoto pravomocného rozsudku uhradil žalobce dne 14.2.2012 žalované V██████████ Č██████████ částku 43.895,- Kč včetně úrokového příslušenství a nákladů řízení, tj. celkem 79.588,- Kč. S poukazem na § 440 obč. zák. požadoval nahradit zaplacenou částku po žalovaném. Žalovaného vyzval k zaplacení dopisem z 6.3.2012. Žalovaný pohledávku žalobce nezaplatil. Žalovaný se bránil, uváděl, že V██████████ Č██████████ škodu

nezpůsobil, nebyl účastníkem řízení, vedeném u Okresního soudu Praha-východ, nemohl aktivně navrhnout důkazy či podávat opravné prostředky. Při jednání 6.5.2014 pak vznesl žalovaný námitku promlčení s tím, že dle § 106 odst. 2 OZ došlo k marnému uplynutí tříleté objektivní lhůty a nárok žalobce je promlčen. Vzhledem k námitce promlčení se soud touto námitkou zabýval a dospěl k závěru, že pohledávka žalobce je promlčena. Soud I. stupně aplikoval ust. § 106 obč. zák., podle kterého se právo na náhradu škody promlčuje v tříleté promlčecí lhůtě. Tříletá promlčecí lhůta začala běžet ode dne následujícího, kdy byla žalobci doručena žaloba V [redacted] Č [redacted] o zaplacení částky 43.895,- Kč s příslušenstvím. Žaloba byla žalobci doručena 29.8.2008 a promlčecí lhůta marně proběhla 29.8.2011. Soud proto žalobu o náhradu škody, která byla soudu doručena dne 4.9.2013 (v rozsudku nesprávně uvedeno 4.3.2013), zamítl. O náhradě nákladů řízení rozhodl podle úspěchu ve věci.

Proti rozsudku podal včas odvolání žalobce. Předně uvedl, že v souzeném případě se jedná o obchodní vztah mezi podnikateli a z tohoto důvodu měl soud I. stupně otázku promlčení uplatněného nároku posoudit výlučně podle obchodního zákoníku, když právní úprava promlčení nároku na náhradu škody je v obchodním zákoníku stanovena autonomně a zcela nezávisle na občanském zákoníku, v tehdy platném znění. Podle § 398 obch. zák. se právo na náhradu škody promlčuje v promlčecí době čtyř let, která běží ode dne, kdy se poškozený dozvěděl nebo mohl dozvědět o škodě a o tom, kdo je povinen k její náhradě; končí však nejpozději uplynutím deseti let ode dne, kdy došlo k porušení povinnosti. Žalobce souhlasí s názorem soudu I. stupně, že o vzneseném nároku na náhradu škody se žalobce sice dozvěděl doručením žaloby žalobkyně V [redacted] Č [redacted] dne 29.8.2008, ale nikoliv o skutečnosti, kdo je povinen k její náhradě. Dle názoru žalobce, subjektivní promlčecí doba začala v předmětné věci plynout až dnem právní moci rozsudku vydaného v řízení u Okresního soudu Praha-východ, sp. zn. 11 C 62/2008, tj. dnem 10.2.2012. Nárok žalobce by se promlčel po uplynutí čtyř let, tj. dne 10.2.2016. Navrhl, aby odvolací soud napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc soudu I. stupně k dalšímu řízení.

Odvolací soud přezkoumal rozhodnutí soudu I. stupně dle § 212 o.s.ř. včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, přihlédl k odvolání a aniž by ve věci nařizoval jednání (§ 214 odst. 2, písm. d/ o.s.ř.), dospěl k závěru, že zde nejsou podmínky pro změnu ani pro potvrzení napadeného rozsudku.

Podle § 397 obch. zák., nestanoví-li zákon pro jednotlivá práva jinak, činí promlčecí doba čtyři roky.

Podle § 398 obch. zák. u práva na náhradu škody běží promlčecí doba ode dne, kdy se poškozený dozvěděl nebo mohl dozvědět o škodě a o tom, kdo je povinen k její náhradě; končí však nejpozději uplynutím 10-ti let ode dne, kdy došlo k porušení povinnosti.

V přezkoumávané věci soud I. stupně žalobu zamítl s odůvodněním, že právo na náhradu škody se promlčuje podle § 106 občanského zákoníku účinného do 31.12.2013 v tříleté promlčecí lhůtě, která začala běžet ode dne následujícího po doručení žaloby (29.8.2008) a marně proběhla dne 29.8.2011. Tento závěr není správný.

Žalobce v řízení uplatnil regresní právo vůči žalovanému, kdy jako prodávající vadného zboží vyrobeného žalovaným byl v rámci odpovědnosti za vady zboží povinen zaplatit kupující V [redacted] Č [redacted] náhradu škody, kterou proti němu uplatnila v řízení vedeném u Okresního soudu Praha-východ pod sp. zn. 11 C 62/2008.

Zásadní bylo tedy posoudit, zda promlčení nároku na náhradu škody je třeba posuzovat dle ustanovení občanského nebo obchodního zákoníku účinného do 31.12.2013. Z obsahu spisu bylo zjištěno, že žalobce a žalovaný jsou podnikateli zapsanými v obchodním rejstříku, a pokud žalobce koupil od žalovaného dvouosý přívěs, jednalo se mezi nimi o vztah vyplývající z předmětu jejich činnosti (žalovaného jako výrobce dvouosého přívěsu a žalobce, který předmětný přívěs kupoval za účelem jeho dalšího prodeje). Mezi účastníky se tak jedná o obchodně závazkový vztah podřízený obchodnímu zákoníku. Z toho vyplývá, že i promlčení se řídí režimem promlčení podle § 397 a násl. obch. zák., který je komplexní úpravou pro obchodní vztahy podléhající úpravě obsažené v obchodním zákoníku. Podle ust. § 397 obch. zák. činí promlčecí doba čtyři roky. Pro počátek běhu subjektivní čtyřleté promlčecí doby je pak rozhodný den, kdy se žalobce skutečně dozvěděl o škodě a kdo za ni odpovídá. Za tento den považuje odvolací soud právní moc shora cit. rozsudku vydaného Okresním soudem Praha-východ, tj. 10.2.2012. Byla-li žaloba podána 4.9.2013, byla podána včas.

Závěry soudu I. stupně tak nejsou správné, proto odvolací soud rozhodnutí soudu I. stupně dle ust. § 219 o.s.ř. zrušil a vrátil věc soudu k dalšímu řízení. V dalším řízení soud I. stupně, vázán právním názorem odvolacího soudu, se bude zabývat důvodností žaloby, obranou žalovaného, provede navržené důkazy a ve věci znova rozhodne.

V novém rozhodnutí rozhodne znova o nákladech řízení včetně řízení odvolacího.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení je přípustné dovolání k Nejvyššímu soudu ČR, jestliže rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně nebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat pouze dovolací soud. Dovolání se podává u soudu, který rozhodoval v I. stupni, a to do dvou měsíců od doručení tohoto usnesení.

V Plzni dne 27.11.2014

Za správnost vyhotovení:
Jaroslava Anettová
v zast. Dana Nápravníková

JUDr. Zuzana Krejsová, v. r.
předsedkyně senátu